

же да пише чловѣкъ и въ истыя градъ, когато нема време да иде самъ да поздрави пріятеля си.

241-о. Краткостъ та, коя то е пріятна въ други писма, тукъ е и нужна, зацо въ таково време добыва много, и зацо то знае, зацо му пишжтъ, много пжти гледа само подпискж тж. Кой то иска да му гледать подпискж, тж и да марморять нека пише пространно. Благословеніе то, и желаніе то ни не треба да еписано просташки, но благородно. Севигнія тжй писа на дщера си.

„Желаж чядо мое любезно, да ти бѣди нова та година весела и благополучна; а това мое желаніе има въ себе си толко много добри нѣща, що то, ако режж да ти ги напишж сички тѣ, никоги неможж ги изприказа.“

Д. БЛАГОДАРИТЕЛНЫЙ.

242-о. И добытацы тѣ (животни тѣ) показвать благодарность кѣмъ благодарѣтели тѣ си, и то е едно естествоно чюство. Приказвать за тѣхъ много чюдны, и най много за куче то, за Слѣфанта, и Аслана. А за да не ся покаже чловѣкъ и отъ тѣхъ по' доленъ. има святж длжжность да принесе благодарность на благодарѣтели тѣ си. А зацо то благодарность та става споредъ добро то, кое то ти е сториль благодарѣтеля ти, паши му както тя поучява сѣрдце то ти, безъ да прибѣгвашъ на други унуждени.

243-о. Треба юще да пригледамы какво е благодарѣніе то, отъ кого, за кого, въ кое обстоятельство, или нужда, колко е великодушно и сердечно, ако бѣше длжжень, или не, колко ся ползова отъ него, ако небѣше спомогналь, колко щеже да ся повреди. Ако струва добро и на други, ако първъ пжтъ, ако самоволно. Отъ